

Nu har vi så fået det miljøfaglige grundlag belyst, og på baggrund af arbejdsgruppens notat har jeg derfor besluttet, at muligheden for at etablere de her sprøjtefrie zoner efter en konkret risikovurdering bør vurderes med henblik på at undersøge, hvorledes beskyttelsen af grundvandet kan forbedres.

Det er jeg selvfølgelig ked af at nogle nu begynder at udlægge, som om det skal over i en syltekrug. Det er jo det diametralt modsatte, der bliver sagt, for der vil jo i sagens natur være en række andre spørgsmål, der skal belyses. Der er f.eks., hvordan de lokale risikovurderinger kan udarbejdes, og her er det vigtigt at notere sig, at der hverken i Danmark eller i andre lande er et fuldstændigt vidgrundlag om, hvordan pesticider bevæger sig i jordlagene. Desuden skal der ses på de juridiske aspekter og de økonomiske forhold.

Kl. 20.00

På den baggrund har jeg nu bedt Miljøstyrelsen om – og det er jo den rækkefølge, man bør gøre det i – at konsultere en bred kreds af interessenter. Ikke at sende det tilbage i udvalget igen, så man kan sidde og diskutere det, nej, nu at gå fremad og sige, at så skal vi have en bred kreds af interessenter inddraget – Fødevarerministeriet, landbrugsorganisationer, de kommunale organisationer, de grønne organisationer – for nu skal vi jo have indhentet alle de relevante synspunkter med henblik på en samlet vurdering af spørgsmålet.

Så sagde jeg faktisk i min afsluttende bemærkning: Når Miljøstyrelsens konsultation er gennemført og de nødvendige spørgsmål af teknisk, juridisk og økonomisk art er afklaret, vil jeg vende tilbage til udvalget vedrørende den endelige løsning.

Deri mener jeg altså ikke ligger, at vi nu pludselig siger, at der ingenting skal ske ved det her. Det er da den rigtige måde at gøre det på, et lille sluttet selskab, som er udmærket, med Miljøstyrelsen, GEUS og vandværksforeningerne. Når man så skal sige, at vi skal lave en model, og at vi skal til at finde ud af, hvordan det skal se ud, er det altså rigtigt, at man så tager hele den almindelige organisationsrække, som vi plejer, og siger: Nu får I en høring, og nu kan I få lov til at melde ind på, hvad jeres synspunkter er på det, og så samler vi det sammen.

Jeg kan godt forstå, at der er nogle, der mener, at det er en langvarig proces, men det er altså min klare opfattelse, at det er vigtigt, at vi får

spørgsmålet om en sprøjtefri zone grundigt belyst, før vi træffer de rigtige beslutninger:

Jeg vil bare understrege endnu en gang, at hvis nogle vil udlægge det, som om der ikke skal træffes beslutninger, så er det forkert. Det er meningen, ellers ville jeg jo have stoppet det dér. Det er det, jeg prøver på at sige til dem, der siger, at det her er inkonsekvent. Det ville jo have været inkonsekvent at stoppe det og så sige: Nu har vi så rapporten, og så holder vi, eller også så sender vi det tilbage igen til gruppen, og så kan I kigge lidt på det igen. Det er jo det diametralt modsatte, jeg har sagt, nemlig: Godt, nu kan jeg se anbefalingerne her, som siger, at vi skal lade være med at lave en generel beslutning om det, men derimod gå ind og sige, at det kan bruges i nogle tilfælde, og så få en hjemmel til det, få lavet et system, som juridisk virker. Det er det arbejde, som vi nu går i gang med, hvor man afklarer alle de ting.

Så må vi se til sidst, om vi kan blive enige om den model, der er der. Det er også min tanke, at der skal komme en model ud af det, men vi må bare finde ud af, hvad det så skal være for en. Det er klart, at det jo vil bero på de ting, som vi skal forhandle med hinanden. Men grunden til, at alle de parter nu bliver inddraget, er jo, at jeg vil sikre mig, at med det indspark, der kommer, kan ingen bagefter komme og sige, at det skulle de have haft indflydelse på. For der ligger altså noget jura i det her, vil jeg bare lige sige, det gør der – når man spørger folk – der ligger noget teknisk. Jeg er enig med hr. Jørn Jespersen i, at det også står i de afsluttende kommentarer, at man anbefaler, at man skal gå ind og lave en ordning.

Nu må vi se, og så tager vi selvfølgelig en snak om det.

(Kort bemærkning).

Jørn Jespersen (SF):

Hvis nu meningen var, at der faktisk skulle ske noget, hvorfor etablerer ministeren så ikke det lovgrundlag, der giver en hjemmel til at lave de her beskyttelseszoner, som udvalget anbefaler, og sender lovforslaget i høring alle relevante steder, som man normalt gør med lovforslag, i stedet for at vælge en meget mere omstændelig procedure, hvor man nu vil inddrage alle mulige synspunkter og forhandle om dem og så på et eller andet tidspunkt vende tilbage til udvalget? Det kan da ikke betragtes som andet end at trække sagen i langdrag at undgå at træffe den beslutning, som udvalget anbefaler, og som de